

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លេខចិត្តសិបបួន

បើកបង្ហាញអាថ៌កំបាំងទំនាយ៖ ភាពគួរសុំអប់រំខ្ពស់របស់អសេគោល
ពុទ្ធិហារនៃចុងចុងក្រោយ និងសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ

Jeff Pippenger
2024-02-07

អំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទាំងបួននៃក្នុងអសេគោល ជំពូក ៨
នាំទៅដល់ការដល់ចុងដឹកនាំនៃពុទ្ធិហារឡើងនៃចុងចុងក្រោយរបស់ពុទ្ធ៖
ក្រាបបង្ហាញបង្កប់ពុទ្ធិអាទិត្យ ហើយដូចនេះទទួលសញ្ញានៃសត្វសាហាវ។ ជំពូកបន្ទាប់
ដល់ជានិមិត្តសង្ខេបនៃនោះ៖

បង្ហាញអំពីអ្នកទាំងឡាយនៃក្នុងពុទ្ធិហាររបស់ពុទ្ធិនៃចុងចុងក្រោយ
ដល់ទទួលបានរបស់ពុទ្ធ។ Sister White ប្រាប់យើងថា ការបោះត្រានៃក្នុងអសេគោល ជំពូក
៩ គឺដូចគ្នានឹងការបោះត្រាដល់ក្រុមហ៊ុនតំណាងនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៧។
ពុទ្ធិជាមុនជាសិរីនិច្ចយបុរាណជាតិមួយនៃក្នុងជំនាន់ទីបី និងទីបួនរបស់វា
ហើយអំពើគួរសុំអប់រំខ្ពស់ទាំងបួននៃក្នុងអសេគោល
កំណត់អត្តសញ្ញាណជំនាន់ទាំងបួននៃការបោះបោះ ដល់បានចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 1863
នៃពេលវេលាដ៏សំខាន់នេះ អង្គនៃទីសីម
បាននាំចូលរបស់ក្នុងក្រុមហ៊ុនមួយនៃការទាំងពីរនៃហោហតុក
ដល់ក្រុមហ៊ុនបុរាណនៃជានិមិត្តសញ្ញានៃនាក់ទំនងសញ្ញាសមុទ្រឆ្នាំពុទ្ធ៖
និងសត្វរបស់ពុទ្ធ ដូចជាការទាំងពីរនៃក្រុមហ៊ុននិងបុរាណបុរាណនៃចុងចុង
មកដល់ការបោះបោះស្រាវជ្រាវបុរាណដើម។

រូបកូនគោមាសរបស់អង្គនេះ គឺជារូបភាពក្នុងក្រុមហ៊ុន ដល់ជានិមិត្តសញ្ញានៃការបោះបោះ
ដល់បានសម្រេចដល់ចុងពេលវេលានៃពុទ្ធិកំពុងតែបង្កើតបន្ទុះថ្មីទាំងពីរ
ដល់តំណាងឱ្យរូបភាពពិតប្រាកដនៃចេតនាបុរាណ។ រូបកូនគោមាសរបស់អង្គនេះ
ជានិមិត្តរូបជាមុននៃការឆ្នាំ 1863 ក្នុងក្រុមហ៊ុន ដល់បានដក «បុរាណវិទ្យា» នៃវិវរណៈ
ជំពូក 26 ចេញពីសារនោះ ពុទ្ធិទាំងទំនាយអំពីពេលវេលាផ្សេងៗទៀត។ ដូចនេះ
អាងនៃទីសីមឡើងវិញ បានកាន់កាប់ភាពនៃចេតនាបុរាណមួយឡើង
តាំងពីដើមដំបូងនៃបុរាណសាស្ត្ររបស់ខ្លួន
ដូចដល់អង្គនៃបានឆ្លើយនៃក្នុងបុរាណសាស្ត្រដំបូងរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវបុរាណ ហើយដូចដល់
លយប្រែប្រួលបានឆ្លើយនៃក្នុងបុរាណសាស្ត្រដំបូងនៃគ្រាដំបូងរបស់អប្បបរមា។

«បុរាណវិទ្យា» នៃវិវរណៈ ជំពូក ២៦ គឺជាពុទ្ធិទទួលទំនាយអំពីពេលវេលាដំបូងបង្អស់ដល់
Miller ក្រុមហ៊ុនដឹកនាំឱ្យយល់ ហើយវាក៏ជាគ្រឿងអលង្ការដំបូងនៃពេលវេលាទំនាយដល់ក្រុម
បានដាក់ចោលក្នុងការបោះបោះឆ្នាំ 1863 ដងដើម ឆ្នាំ 1863
បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការបិទបាំងគ្រឿងអលង្ការទាំងឡាយនៃស្រីបិទរបស់ Miller
និងការនាំចូលគ្រឿងអលង្ការ និងកាកក្នុងក្រុមហ៊ុន «បុរាណវិទ្យា»
គឺជាថ្មីមួយដ៏មានដល់ពួកអ្នកសាងសង់បានបដិសេធ។ នៃឆ្នាំ 1863
គឺជាពួកអ្នកដល់ចុងដល់អ្នកសាងសង់ពុទ្ធិហាររបស់ពួក Millerite
ដល់បានដាក់ចោលថ្មីមួយដ៏មាននៃ «បុរាណវិទ្យា» ប៉ុន្តែនៃគ្រាចុងក្រោយ
ថ្មីនោះឡើយនេះបានក្លាយជាភាពងងឹតដង្ហើម។ ថ្មីនោះតំណាងឱ្យថ្មីដានយ៉ាងទាំងឡាយ

ហើយវាក៏ត្រូវបានគំរាមដោយចុងដៃលើព្រះអម្បាល់បានបង្កកើតផងដែរ
ដុបិតវាជានិមិត្តសញ្ញានៃការសម្រាកចុងសែបុប្ផសម្រាប់ឆ្នាំ 1844
សាសនាអាដ្យុងទីសុតរបស់ពួក Millerite
បានស្ថិតបន្តទៅសប្បុរសឥរិយាបថបង្កកុលងៃកុលាយរបស់ Jeroboam
ហើយបានញែកខ្លួនចេញពី «កុម្មុយនីស្តរបស់ពួកអ្នកចម្លង» ដល់បាន «វិភាគ»
លើការខកចិត្តលើកដំបូង។

អ្នកសាងសង់ត្រូវបានបង្កគាប់ឲ្យកុំត្រឡប់ទៅកាន់ «កុម្មុយនីស្តរបស់អ្នកស្ថិតចម្លង»
ឡើយ ដូចដែលហោរាយូដាត្រូវបានបង្កគាប់ឲ្យត្រឡប់ទៅក្នុងយូសាឡីមតាមផ្លូវមួយផ្សេង
ទៀត មិនមែនតាមផ្លូវដែលបាននាំគាត់មកដល់ឆ្នាំ 1844 នោះទេ។
ផ្លូវដែលបាននាំគាត់មកដល់ឆ្នាំ 1844 គឺជាផ្លូវដែលគាត់បានចេញមកពីវា
គឺប្លូតស្តេចនិយម ហើយក្នុងបុរាណសាស្ត្រនោះ
ប្លូតស្តេចនិយមបានកុលាយជាប្លូតស្តេចនិយមក្នុងជំនឿ។
អ្នកសាងសង់ត្រូវបានបង្កគាប់ឲ្យកុំត្រឡប់ទៅកាន់ «កុម្មុយនីស្តរបស់អ្នកស្ថិតចម្លង»
ឡើយ ហើយពួកគេត្រូវបាននាំមិនឲ្យបរិភោគអាហាររបស់ពួកគេ
ឬផឹកទឹករបស់ពួកគេឡើយ។
អ្នកសាងសង់បានបរិភោគកណ្តុកចុងដៃលើស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទេវតានៅឆ្នាំ
1840 ហើយអាហារនោះផ្ទុកមែកក្នុងមាត់របស់ពួកគេ។

ការបរិភោគ និងការផឹកនៃនាយ គំរាមឲ្យវិធីសាស្ត្រដែលប្រើសម្រាប់សិក្សាព្រះគម្ពីរ។
ពួកមីលលីវយក៏ត្រូវបានប្រទានឲ្យនូវរបៀបជាក់លាក់មួយក្នុងការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះ ហើយក្នុងនាមនោះបានបង្កកើតការព្រះគម្ពីរមួយដែលខុសប្លែកទាំងស្រុងពីសារដ៍
លើកទេវតាស្តេចក្នុងជំនឿ
និងកាតូលិកបានបង្កកើតឡើងតាមរយៈវិធីសាស្ត្រដែលបានខូចបំផ្លាញរបស់ពួកគេ។
ពួកអ្នកសាងសង់ ដល់ជាហោរាយូដាផងដែរ មិនត្រូវវិលត្រឡប់ទៅបរិភោគ
ឬផឹកពីវិធីសាស្ត្ររបស់ពួកស្តេចក្នុងជំនឿ ឬកាតូលិកឡើយ។
ហោរាយូដាបានផ្ទេរឲ្យនោះយ៉ាងពិតប្រាកដ ដូចនេះបានបញ្ជាក់ថា
អង្គនៃទីសីមឡៅឌីសនឹងផ្ទេរឲ្យនោះដូចគ្នានៅឆ្នាំ 1863 ដុបិតនៅឆ្នាំ 1863
ពួកគេបានប្រើអាក្រក់មែកក្នុងទ្វាររបស់ពួកស្តេចក្នុងជំនឿ
ដើម្បីបិទសីលធម៌អនុវត្តរបស់មីលលីវចំពោះ "បុរាណវិទ្យា"
ហើយដូចនេះបានតាំងប្រកួតលើកែច្នៃនៃរបស់អធិបតី និងយុទ្ធសាស្ត្រ
បន្ទាប់មក ជំនាន់ទីមួយនៃអង្គនៃទីសីមឡៅឌីសបានចាប់ផ្តើមហើយ។

បន្ទាប់ពីហោរាមកពីយូដាបានទាក់ទងជាមួយយុទ្ធសាស្ត្រ
គាត់ក៏ចាប់ផ្តើមដំណើរត្រឡប់ទៅយូដាវិញ ប៉ុន្តែគាត់មិនដែលទៅដល់ឡើយ។
ហោរានោះគំរាមឲ្យអាដ្យុងទីសីមបែបឡៅឌីស ដល់តាមការបំផុសគំនិត
បានចូលមកក្នុងចលនាមីឡាយ៉ាត់នៅឆ្នាំ 1856។ បងស៊ី White
មិនដែលដកថយពីការកំណត់អត្តសញ្ញាណអាដ្យុងទីសីមថាជាឡៅឌីសឡើយ
ហើយក៏មានភស្តុតាងព្រះគម្ពីរណាមួយបង្ហាញថា ឡៅឌីសធ្វើលាបផ្តល់ស្រាប់ត្រឡើយ។
មានបុគ្គលខ្មែរដែលចាកចេញពីបទពិសោធន៍ឡៅឌីសផ្ទេរទៅឲ្យពួកគេ
ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាពួកជំនុំ
ឡៅឌីសត្រូវតែត្រូវបានព្រះអម្បាល់ខ្មែរចាត់ចេញពីព្រះឱសថរបស់ទ្រង់
ពីព្រោះឡៅឌីសមានន័យថា «ប្រជាជនមួយដែលត្រូវបានជំនុំជម្រះ»។

អាងឬស្រះទឹកស្រស់និយមន័យនេះដើម្បីបិទអាងថា ខ្លួនគំណាងឲ្យពួកជំនុំដែលមាននៅក្នុងសម័យនៃការជំនុំជម្រះនៅក្នុងទីសក្តានុពលសុធានស្នាក់។ ក្នុងភាពខ្សាក់របស់ពួកគេ ពួកគេទទួលស្គាល់ជាតួនាទីនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងន័យរបស់ឡាវីឌីស ប៉ុន្តែមិនអាចមើលឃើញការជំនុំជម្រះបុរាណបុគ្គលិក ដែលគួរឲ្យមានគំណាងយ៉ាងច្បាស់នៃក្នុងឈ្មោះរបស់ពួកគេឡើយ។

ចូរសរសេរទៅកាន់ទីកន្លែងជំនុំក្នុងឡាវីឌីស ដូចនេះថា៖ ព្រះអាមេន ព្រះសាក្សីដ៏សម្លោះគ្រង និងពិតប្រាកដ ជាបុរាណដើមនៃស្ថានភាពបុរាណបុរស ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ យើងស្គាល់អំពីរបស់អ្នកថា អ្នកមិនគួរជាក់ ហើយក៏មិនក្អកទេដែរ។ យើងប្រាប់ថា អ្នកគួរជាក់ ឬក្អកវិញ។ ដូចនេះ ពីព្រោះអ្នកក្អកល្មមម មិនគួរជាក់ ហើយក៏មិនក្អកទេដែរ នោះយើងនឹងខ្វះខាតអ្នកចេញពីមាត់របស់យើង។ ពីព្រោះអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំមានទុរព្រួយសម្បជញ្ញៈ សម្បជញ្ញៈដោយទុរព្រួយ ហើយមិនគួរការអ៊ុំសោះឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកមិនដឹងថា ខ្លួនអ្នករទេនា គួរឱ្យអាណិត ក្រីក្រ ខ្សាក់ និងអាក្រក់ទេ។ វិវរណៈ ៣:១៤-១៧។

ហេតុអ្វីបានជាយើងមានបញ្ចប់ដោយគួរបញ្ចុះសពនៅជាមួយហេតុក្តងដែលបាត់បង់បញ្ញត្តិចិត្តសាស្ត្រឲ្យបរិភោគអាហាររបស់ខ្លួន និងផឹកស្រាដូចជាបុរសខ្លួន។ ពួកគេទាំងពីរមានបញ្ចប់នៅក្នុងផ្ទះតែមួយ ហើយហេតុក្តងហេតុក្តងបែបនេះ (ក្នុងជំនុំក្នុងក្រុមហ៊ុន) មានហេតុផលថា «បងប្អូន» នៅពេលគាត់ស្លាប់។

នៅពេលនោះ មានហេតុផលម្នាក់អាស្រ័យនៃបែបនេះ ហើយក្នុងរបស់គាត់មកប្រាប់គាត់អំពីកិច្ចការទាំងអស់ដែលបុរសរបស់ព្រះមានជូនចំពោះក្នុងបែបនេះ។ ពាក្យទាំងឡាយដែលគាត់មាននិយាយទៅកាន់ស្ថិតចេញ នោះពួកគេក៏មានប្រាប់ដល់ឪពុករបស់ខ្លួនផងដែរ។ ហើយឪពុករបស់ពួកគេសួរពួកគេថា៖ «គាត់មានទៅតាមផ្ទះឬទេ?» ដុបិតក្នុងរបស់គាត់មានឃើញថា បុរសរបស់ព្រះ ដែលមកពីយូដា មានទៅតាមផ្ទះឬទេ។ ហើយគាត់និយាយទៅកាន់ក្នុងរបស់គាត់ថា៖ «ចង់សរសេរឲ្យខ្ញុំ»។ ដូចនេះ ពួកគេក៏ចង់សរសេរឲ្យគាត់ ហើយគាត់ក៏ជិះលានោះទៅ ហើយដេញតាមបុរសរបស់ព្រះ រួចមានឃើញគាត់អង្គុយនៅក្រោមដើមអុក។ គាត់ក៏និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «តើអ្នកជាបុរសរបស់ព្រះ ដែលមកពីយូដាឬ?» គាត់ឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំជា»។ រួចមក គាត់និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «សូមមកផ្ទះខ្ញុំ ហើយបរិភោគអាហារ»។ ប៉ុន្តែគាត់ឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំមិនអាចត្រឡប់ទៅជាមួយអ្នក ឬចូលទៅជាមួយអ្នកបានទេ ហើយខ្ញុំក៏មិនបរិភោគអាហារ ឬផឹកទឹកជាមួយអ្នក នៅក្នុងនេះដែរ។ ដុបិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវមានមកដល់ខ្ញុំថា "កុំបរិភោគអាហារ ឬផឹកទឹកនៅទីនេះឡើយ ហើយកុំត្រឡប់តាមផ្ទះដែលអ្នកមានមកនៅវិញឡើយ"»។ គាត់និយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «ខ្ញុំក៏ជាហេតុដូចអ្នកដដែរ ហើយទេវតាមួយមាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវថា "ចូរនាំគាត់ត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់អ្នកវិញ ដើម្បីឲ្យគាត់មានបរិភោគអាហារ និងផឹកទឹក"»។ ប៉ុន្តែ គាត់មានកុហកគាត់។ ដូចនេះ គាត់ក៏ត្រឡប់ទៅជាមួយគាត់វិញ ហើយមានបរិភោគអាហារនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ ហើយមានផឹកទឹក។ ហើយកាលពួកគេកំពុងអង្គុយនៅក្នុងនោះ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវមានមកដល់ហេតុផលនាំគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ គាត់ក៏បន្តលើសឡើងទៅកាន់បុរសរបស់ព្រះដែលមកពីយូដាថា៖

«ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា
ពីព្រោះអ្នកមានប្រហែលនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ
ហើយមិនមានកាន់តាមបញ្ញត្តិដដែលព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនៃអ្នក មានបង្កគាប់អ្នកទេ
ប៉ុន្តែប្រាកដប្រជានូវប្រាកដកិច្ច ហើយមានបរិភោគអាហារ
និងផឹកទឹកនៅក្នុងដៃដដែលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកថា
"កុំបរិភោគអាហារ ហើយកុំផឹកទឹក"
សាកសពរបស់អ្នកនឹងមិនមានចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់បុព្វបុរសអ្នកទេ»។ ១
ពង្សាវតារក្នុងគុរ ១៣:១១-២២

សាររបស់ទេវតាទីពីរ នៅរដូវក្ដៅ ឆ្នាំ 1844 មានខ្លឹមសារជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណថា
ពួកព្រះវិហារប្បត្តស្ដេចមានចូលក្នុង ហើយមានក្រុមសម្រាប់សាសនាកាតូលិក។
អាដម្យូទីស៊ីមបែមីឡី មានអំពាវនាវដល់បុរស និងស្ត្រីឱ្យចាកចេញពីនិកាយទាំងនោះ
ពីព្រោះការបន្តសុចិត្តនៅក្នុងនិកាយទាំងនោះ មានន័យថាសចេកុតិសុលាប់ខាងវិញ្ញាណ
និងអស់កល្បជានិច្ច។ ហោរាក្នុងក្រុមសម្រាប់សាសនាប្រតិបត្តិ
តំណាងឱ្យបុរសនិងស្ត្រីដែលប្រហែលមានបង្កកើតឡើងនៃប្រភេទ
វាជាបុរសនិងស្ត្រីដែលមានតាំងរូបរាងកាយសម្រាប់សត្វសាហាវ
ហើយសត្វសាហាវដែលគួរមានយកជាគំរូនោះ គឺជាសត្វសាហាវនៃសាសនាកាតូលិក។
ពួកប្បត្តស្ដេចមានបន្តកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងថាជាប្បត្តស្ដេច
ប៉ុន្តែពួកគេមានបន្តគោរពចុងព្រះអាទិត្យជាចុងថ្ងៃវាយបង្កគំរូផងដែរ
ដដែលនោះគឺជាសញ្ញានៃអំណាចរបស់សាសនាកាតូលិក។

ពួកប្បត្តស្ដេចអះអាងថា ខ្លួនជាប្បត្តស្ដេច បើទោះជាជានិមន័យតម្លៃយកតំណែង
«ប្បត្តស្ដេច» គឺការតវ៉ាប្រឆាំងនឹងរ៉ូមក៏ដោយ ហើយក្នុងការផ្ទេរដូច្នេះ
សចេកុតិបុរសរបស់ពួកគេក្រោយជារូបរាងនៃសាសនាចក្ររ៉ូម ពីព្រោះនាងអះអាងថា
នាងជាស្ត្រីប្រសិទ្ធភាពបំផុត
ទោះបីនាងគ្មានមូលដ្ឋានព្រះគម្ភីរណាមួយសម្រាប់ការអះអាងនោះក៏ដោយ។
ការអះអាងរបស់នាងផ្ទុយនឹងអំណាចទទេនៃប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់
ដែលជាអំណាចក្នុងក្រុមសម្រាប់ប្បត្តស្ដេច
នៅពេលដែលពួកគេអះអាងថា ខ្លួនជាប្បត្តស្ដេច។ នេះគឺជាតុល្យភាពដូចគ្នា
ដែលមានបិទភ្ជួរក្នុងពួកគេនេះដោយអារម្មណ៍នៃទីសុក ឱ្យជឿថា ក្នុងនាមជាពួកប្បត្តស្ដេច
ពួកគេនៅតែស្មើតែក្នុងទំនាក់ទំនងសញ្ញាសញ្ញាប័ណ្ណដ៏មានសុវត្ថិភាព។
នេះក៏ជាអំណាចក្នុងក្រុមសម្រាប់ប្បត្តស្ដេច ដែលអីស្រាអែលបុរាណមានបុរស
នៅពេលដែលពួកគេមាននិយាយថា៖ «ព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់ ព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់
គឺយើង»។

«សចេកុតិព្រះមាននោះ មិនគួរមានបុរសជាតិយូដាខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ទេ។
ពួកគេមានក្រុមច្បាប់
ហើយហាត់បង្រៀនការយល់ឃើញអំពីឯកសិទ្ធិដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ខ្លួន
ក្នុងនាមជាតំណាងរបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះពរដែលពួកគេមានទទួល
មិនមាននូវព្រះពរណាមួយមកដល់លោកិយទេ។ គុណសម្បត្តិទាំងអស់របស់ពួកគេ
គួរមានយកទៅប្រើសម្រាប់ការលើកតម្កើងខ្លួនឯង។
ពួកគេមានបន្ទុកពីការបម្រើដល់ព្រះអង្គទាមទារពីពួកគេ
ហើយពួកគេមានបន្ទុកសុសន្តិភាពរបស់ខ្លួនពីការណែនាំខាងសាសនា
និងពីគំរូបរិសុទ្ធផងដែរ។ ដូចជាបុរសជននៅក្នុងលោកមុនទឹកជននេះ»

ពួកគេបានផ្តើមតាមគ្រប់ទាំងការស្រមៃស្រមៃនៃចិត្តអាក្រក់របស់ខ្លួន។ ដូច្នេះ ពួកគេបានផ្តើមឱ្យអ្វីៗដ៏ស្អាតល្អនៃចិត្តរបស់ពួកគេបានបំប្លែង ដោយនិយាយថា “ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេស៊ូវ ទាំងនេះហើយ” (យេរេមា 7:4) ខណៈដែលនៅពេលដំណាលគ្នានោះ ពួកគេកំពុងបង្ហាញខ្លួនអំពីព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ បង្កអប់ព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ និងបំពុលទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ។»

«ពួកអ្នកថ្លៃថ្នូរការទំពាំងហាយដូរ ដែលបានត្រូវតែតាំងឱ្យទទួលខុសត្រូវលើចម្បងការទំពាំងហាយដូររបស់ព្រះអម្ចាស់ មិនស្មោះត្រង់ចំពោះទំនុកចិត្តដែលបានប្រគល់ឱ្យពួកគេឡើយ។ ពួកបូជាចារ្យ និងពួកគ្រូបង្រៀន មិនមែនជាអ្នកបង្រៀនស្មោះត្រង់ដល់ប្រជាជនទេ។ ពួកគេមិនបានដាក់នូវចំពោះមុខប្រជាជននូវសច្ចៈគុណ និងសច្ចៈគុណក្នុងការបង្ហាញរបស់ព្រះ ហើយនូវការទាមទាររបស់ព្រះចំពោះសច្ចៈគុណសុទ្ធាញ្ចូល និងការបម្រើរបស់ពួកគេឡើយ។ ពួកអ្នកថ្លៃថ្នូរការទំពាំងហាយដូរទាំងនេះ ស្រដៀងនឹងអ្នកល្មើសម្រាប់ខ្លួនឯង។ ពួកគេចង់យកផលផលនៃចម្បងការទំពាំងហាយដូរមកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។ ការខិតខំរបស់ពួកគេ គឺដើម្បីទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍ និងការគោរពបូជាឱ្យមកលើខ្លួនឯង»។ Christ's Object Lessons, 292.

នៅក្នុងឆ្នាំ 1863 ចលនារបស់ពួកមីឡូពីតបានបញ្ចប់ ប៉ុន្តែវាបានឈប់ជាចលនារបស់ពួកគេឡើយដែលបានកើតឡើងនៅឆ្នាំ 1856 មកហើយ។ ការបដិសេធសាររបស់ម៉ូសេ (គឺ “បុរាណវិទ្យា”) ដែលត្រូវបានប្រកាសដោយអលើយ៉ា (William Miller) ត្រូវបានបដិសេធ ហើយការបដិសេធនោះមានមូលដ្ឋានលើវិធីសាស្ត្ររបស់ហាណូកុល ដែលក្រុមនោះបានបោះបង់។ ឆ្នាំ 1863 គឺជាទីបញ្ចប់នៃរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1798 ហើយជាទីបញ្ចប់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងអសោយជំពូក 7។

នៅក្នុងគ្រាផ្សេងៗគ្នារបស់អាហាស បុត្ររបស់យូថាម បុត្ររបស់អូស៊ីយ៉ា សុតចេស្ត្រកយូដា នោះរលើស សុតចេស្ត្រស៊ី និងពាកោហ៍ បុត្ររបស់រម៉ោលា សុតចេស្ត្រអ៊ីស្តាអលើ បានឡើងមករកក្រុមយូសាឡឹម ដើម្បីបិទបាំងនឹងវា ប៉ុន្តែមិនអាចឈ្នះវាបានឡើយ។ ហើយមានគម្រោងម្យ៉ាងដ៏ល្អបំផុតរបស់ព្រះវិស្ណុសម្រាប់ដំណើរការ៖ «ស៊ីហានចង់សម្ព័ន្ធជាមួយអបេរាអិម»។ ដូច្នេះ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ និងចិត្តរបស់ប្រជាជនរបស់ព្រះ កំពុងជួយដូចជាដើមឈើនៅក្នុងព្រៃជួយដោយខ្យល់។ នោះព្រះយេស៊ូវ មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អសោយថា៖ «ឥឡូវនេះ ចូរចេញទៅជួបអាហាស អ្នក និងសហការីរបស់អ្នក នៅចុងបំពង់នាំទឹកនៃស្រះខាងលើ តាមផ្លូវទៅស្រែរបស់អ្នកបោះកសិកម្មល្បឿនបំពាក់។ ហើយចូរប្រាប់គាត់ថា៖ “ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយស្តាប់សូដាត់ចុះ; កុំភ័យឡើយ ហើយកុំឱ្យចិត្តទន់ខ្សោយ ពីព្រោះចំពោះកន្ទុយទាំងពីរនៃអ្នកកំពុងឆេះហុយផុសនៃទាំងនេះ គឺដោយសារកំហឹងដ៏ក្នុងគេរបស់រលើស និងស៊ី ព្រមទាំងបុត្ររបស់រម៉ោលា។ ពីព្រោះស៊ី អបេរាអិម និងបុត្ររបស់រម៉ោលា បានពិគ្រោះអាក្រក់ប្រឆាំងនឹងអ្នក ដោយនិយាយថា ‘ចូរយើងឡើងទៅប្រឆាំងនឹងយូដា ផ្តើមឱ្យវាចាត់ចូល ហើយបំបែកវាឱ្យបំបែកផ្លូវសម្រាប់យើង រួចតាំងសុតចេស្ត្រយូដាឱ្យវា គឺបុត្ររបស់តាបអេលី’»។ ព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូវ មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ «ការនោះនឹងមិនបិតស្រទន្ធឡើយ ហើយក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ។ ឧបិត កុហលរបស់ស៊ីគឺជាម៉ាស ហើយកុហលរបស់ដាម៉ាសគឺរលើស;

ហើយនៃកូនៗរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ អប្បបរមានឹងត្រូវបំបែកចេញ
ដល់ថ្នាក់ក្នុងបុរាណវិទ្យា។ ហើយកុហលរបស់អប្បបរមាគឺសាមីរី
ហើយកុហលរបស់សាមីរីគឺបុរាណវិទ្យា។ បុរាណវិទ្យាអនុវត្តន៍គ្រប់គ្រង
នោះអនុវត្តន៍គ្រប់គ្រងនឹងមិនមានតាំងឲ្យមាំមួនដដែល។ អសោយ 7:1-9។

ទំនាយរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំនៃកូនៗខ្ចីប្រាំបី បញ្ជាក់ថា «នៃកូនៗ»
អំឡុងពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ នគរខាងជើងនៃកុហលសម័យនោះ
នឹងត្រូវបាននាំទៅជាយុលវិយ។ និមិត្តរូបនេះត្រូវបានកត់ត្រានៅកូនៗឆ្នាំ 742 មុន គ.ស.
ហើយដប់ប្រាំបួនឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅឆ្នាំ 723 មុន គ.ស.
អប្បបរមាត្រូវបានបំបែកខ្ចីចោយ
ហើយត្រូវបាននាំទៅជាយុលវិយដោយជនអាស៊ីវិយ។ នៅឆ្នាំ 677 មុន គ.ស.
នៃកូនៗបញ្ចប់នៃរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ សុតចេញមកនាំសត្រូវបានចាប់ខ្លួន
ហើយត្រូវបាននាំទៅក្នុងហាប៊ីឡូន។ ចំណុចចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 742 មុន គ.ស.
សម្គាល់សង្គ្រាមស៊ីរីលមួយរវាងនគរខាងជើង និងនគរខាងត្បូងនៃអ៊ីស្រាអែល ដូចជាឆ្នាំ
1863 សម្គាល់ចំណុចកណ្តាលពិភពលោកនៃសង្គ្រាមស៊ីរីលនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
រវាងភាគខាងជើង និងភាគខាងត្បូង។
ទំនាយនេះត្រូវបានប្រកាសដោយអសោយនៃកូនៗទឹកដីដ៏រុងរឿងតាមអកុសរ (យូដា)
ហើយទំនាយនៃឆ្នាំ 1863 បានសម្រេចនៅកូនៗទឹកដីដ៏រុងរឿងខាងវិញ្ញាណ
(សហរដ្ឋអាមេរិក)។

នៃកូនៗទំនាយរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំនោះ មានសញ្ញាសម្គាល់បី។
សង្គ្រាមស៊ីរីលនៃឆ្នាំ 742 BC
ត្រូវបានបន្តតាមដោយការខ្ចីចោយនៃនគរខាងជើងនៃឆ្នាំ 723 BC
បន្ទាប់ពីរយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំ។ នៃកូនៗបញ្ចប់នៃហុកសិបប្រាំឆ្នាំ
នគរខាងត្បូងត្រូវបានខ្ចីចោយ។ ទំនាយនេះ រួមទាំងការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់របស់វា តំណាងឲ្យ “សច្ចុត្តិករោធ” ទាំងពីររបស់ព្រះទ័យនិងនគរខាងជើង
និងនគរខាងត្បូង ហើយសច្ចុត្តិករោធន៍ទាំងពីរនោះ
ត្រូវបាននាំមុខនៃចំណុចចាប់ផ្តើមរបស់វាដោយរយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំ
ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានបន្តតាមដោយរយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំទៀត
បន្ទាប់ពីការសម្រេចរបស់វា។

រចនាសម័យនៃឆ្នាំទាំងមូលនេះកំណត់សម្គាល់អំពីរយៈពេលនៃសង្គ្រាមស៊ីរីលរវាងភាគ
ជើង និងភាគត្បូង ដល់សម្គាល់ទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់។
នៃកណ្តាលនៃការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នោះ
គួរឱ្យកត់សម្គាល់ពីរនៃសង្គ្រាមស៊ីរីលត្រូវបាននាំទៅជាទាសករ ដូចគ្នាទាំងពីរ
ហើយកូនៗរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ
ដល់ពួកគេត្រូវបានប្រមូលចេញពីស្ថានភាពបំបែកខ្ចីចេញទៅមកនៃភាពជាទាសករ
មកជាជាតិសាសន៍តម្លៃ ពួកគេបានមកដល់ឆ្នាំ 1863 ដល់ជាកាលបរិច្ឆេទនៃ
Emancipation Proclamation ដល់មានដោះលែងទាសករ។
ព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីសង្គ្រាមស៊ីរីលនៃកូនៗយូដាដល់ជាពិភពលោក
បញ្ចប់នៃសង្គ្រាមស៊ីរីលកូនៗយូដាខាងវិញ្ញាណ
ដូចជាព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៃកូនៗយូដាដល់ជាកាលបរិច្ឆេទនៃ
ពីព្រោះទុរងជាអាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា។

បុរេវត្តសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1863 ត្រូវបានគំរោងដោយបុរេវត្តសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 742 BC នៅពេលដែលព្យាករិកសោយ រួមជាមួយនឹងកូនបុរសរបស់លោក មាននាមស្រដៀងនឹងកូនបុរសរបស់លោក (អាហាស)។ ឆ្នាំ 742 BC ក្នុងអត្ថបទនេះ ត្រូវបានគំរោងដោយសក្ខីកម្មអំពីសត្វចោរអាហាស ដែលជាសត្វចោរឃ្លៃ ហើយមានបិទសវាកម្មនៃទិសកុការបូជារបស់ព្រះ ហើយមានឱ្យសម្ភាសន៍ដោយរបស់ខ្លួនសង់ត្រូវព្រះវិហារសិរីមួយ នៅក្នុងបរិវេណនៃទិសកុការបូជាខាងជើងនៃដីរបស់ព្រះផ្ទាល់។

ក្នុងបុរេវត្តសាស្ត្រនៃសត្វចោរអាហាសដ៏អាក្រក់ (ដែលត្រូវបានសម្គាល់ថាជាឆ្នាំ 742 មុនគ.ស. ដោយព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់អសោយ) មេដឹកនាំក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រមាននាមការគោរពបូជាចំពោះសាសនាមិនជឿព្រះ (កាក្ខិក) ចូលមកក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ ដូចជាអាជ្ញានៃទិសទីនៅឱ្យសោតវិលត្រឡប់ទៅកាន់វិធីសាស្ត្ររបស់បុរសស្រីក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃ ដើម្បីបិទបោះបង់សាររបស់ម្ចាស់ ដែលត្រូវបានប្រគល់មកដោយអលើយ៉ា។ នៅឆ្នាំ 742 មុនគ.ស. អសោយមានបុរសមុខនឹងសត្វចោរឃ្លៃដ៏អាក្រក់នោះ នៅចុងបំពង់ទឹករបស់អាងខាងលើ ជិតវាលរបស់អ្នកបោះកសំពត់ ហើយនៅពេលដែលគាត់ជួបនឹងដូចនោះ គាត់មាននាមកូនបុរសរបស់គាត់ទៅជាមួយផងដែរ។ ឈ្មោះរបស់កូនបុរសគាត់ជាទិសមុខម្ចាស់មួយ ហើយនៅពេលព្យាករិកមកពីយុទ្ធសាស្ត្របុរសមុខនឹងសត្វចោរឃ្លៃបោះ គាត់ក៏មានបុរសទាំងនឹងមុខម្ចាស់មួយដល់សត្វចោរនោះផងដែរ។

មើលចុះ ខ្ញុំ និងកូនៗដែលព្រះអម្ចាស់មានបុរសមកឱ្យខ្ញុំ គឺសម្រាប់ជាទិសមុខម្ចាស់ និងជាការអសុបាយនៃកូនៗអីស្ការអលើ ពីព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារ ដែលគង់នៅលើកូនស៊ីយ៉ូន។ អសោយ 8:18។

ឈ្មោះរបស់កូនបុរសអសោយ «សអោយស៊ីប» មានន័យថា «សំណល់មួយនឹងត្រឡប់មកវិញ»។ អស់អ្នកដទៃ «ត្រឡប់មកវិញ» ហើយបង្កក្លែងជាសំណល់នោះ គឺជាអ្នកដទៃដែលចាំព្រះអម្ចាស់ក្នុងអំឡុងពេលនៃការពន្យារ។

ខ្ញុំនឹងរង់ចាំព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះដែលលាក់ព្រះភក្ត្ររបស់ខ្លួនពីពូជពង្សស្វាយក្រប ហើយខ្ញុំនឹងទទួលបានមើលឱ្យដឹង។ មើល ខ្ញុំ និងកូនៗដែលព្រះយេស៊ូវមានបុរសមកខ្ញុំ គឺសម្រាប់ជាទិសមុខម្ចាស់ និងជាការអសុបាយនៃកូនៗអីស្ការអលើ ពីព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារ ដែលគង់នៅលើកូនស៊ីយ៉ូន។ អសោយ ៨:១៧, ១៨

នៅពេលអសោយទាក់ទងជាមួយសត្វចោរអាហាសដ៏អាក្រក់នៅឆ្នាំ 742 BC គាត់គំរោងឱ្យអ្នកទាំងឡាយដល់មាន «រង់ចាំ» ពីព្រោះព្យាករិកទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីចុងចុងក្រោយ ហើយអ្នកទាំងឡាយដល់ «រង់ចាំ» នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ គឺជាអ្នកដទៃដែលមាននូវការខកចិត្តលើកងប្លង់ យេរេមាគិតថា ព្រះមានព្រះបន្ទូលមិនពិត ហើយមានទប់ភ្នំរៀងទុក ខណៈដែលអសោយគិតថា ព្រះមានលាក់ «ព្រះភក្ត្ររបស់ខ្លួនពីពូជពង្សស្វាយក្រប» ប៉ុន្តែអសោយសម្រេចចិត្តថា គាត់នឹងរង់ចាំ ហើយស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ ដែលនេះគំរោងឱ្យពួក «មានបុរាណ» ក្នុងអំឡុងពេលពន្យារនៃមិត្តភាព អ្នកទាំងឡាយដល់មានវិលត្រឡប់មកវិញ ហើយពួកអ្នកដទៃមានតម្លៃចំពោះអ្វីចំណែកទាប ដែលត្រូវកុលាយជាមាត់របស់ព្រះ នោះត្រូវបានបោះត្រង់ហើយ

ហេតុនេះមានគួរដាក់ឱ្យផុតនូវអ្នកទាំងឡាយដែលទទួលសញ្ញាញាបស់សក្តិសាហាវ។

ហើយមានមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេនឹងជំពប់ដួល ហើយដួលចុះ
ហើយគួរបំបាក់ ហើយគួរជាប់អន្ទាក់ ហើយគួរចាប់យក។ ចូររុករានកុំឱ្យបន្ទាល់
ហើយបិទគុកក្រិកយ៉ាងនឹងយន្តនៅក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ខ្ញុំ។
ហើយខ្ញុំនឹងរង់ចាំព្រះយេស៊ូវ ដដែលៗលាក់ព្រះភក្ត្ររបស់ខ្លួនពីពូជពង្សយ៉ាក្រប
ហើយខ្ញុំនឹងសង្ឃឹមលើខ្លួន។ ម៉ែលី ខ្ញុំ និងកូនៗដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានមកខ្ញុំ
គឺសម្រាប់ជាទិសមុខ និងជាការអនុវត្តយន្តនៅក្នុងអីស្រាអែល ពីព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារ
ដែលគង់នៅលើកូនស៊ីយ៉ូន។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេនឹងនិយាយមកកាន់អ្នកថា
«ចូរស្រង្រែកពួកអ្នកមានវិញ្ញាណសុទ្ធសុទ្ធ
និងពួកគេមនុស្សអាក្រក់ដែលនិយាយខុសប្លែក ហើយរអ៊ូរទាំ»
តើបុរសជាជនមួយមិនគួរស្រង្រែកព្រះរបស់ខ្លួនឬ? តើគួរស្រង្រែកមនុស្សសុលាប
ដើម្បីបិទមនុស្សរបស់ឬ? ទៅឯក្រិកយ៉ាងនឹង និងសក្តិបន្ទាល់
បើពួកគេមិននិយាយសរុបតាមព្រះបន្ទូលនេះទេ
នោះគឺដោយព្រះគ្មានពន្លឺនៅក្នុងពួកគេ។ អសោយ 8:16-20។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ទាំងនេះមិនមែនជាពាក្យរបស់បងស៊ី White ទេ ប៉ុន្តែជាពាក្យរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយអ្នកនាំសាររបស់ខ្លួនបានប្រគល់វាមកឱ្យខ្ញុំ
ដើម្បីឱ្យខ្ញុំប្រគល់វាទៅដល់អ្នករាល់គ្នា។ ព្រះជាម្ចាស់អំពាវនាវដល់អ្នករាល់គ្នា
កុំឱ្យបន្តផ្ទុកការប្រឆាំងនឹងគោលបំណងរបស់ខ្លួនទៀតឡើយ។
ការណែនាំជាច្រើនគួរបានប្រទានទាក់ទងនឹងមនុស្សដែលអះអាងថាជាគ្រីស្ទាន
ខណៈដែលពួកគេកំពុងបង្កហានុលក្ខណៈរបស់សាតាំង
ដោយប្រឆាំងតបតនឹងការរីកចម្រើននៃចេកុតិពិត ក្នុងវិញ្ញាណ ក្នុងពាក្យសម្តី
និងក្នុងអំពើ ហើយពិតជាកំពុងដើរតាមផ្លូវដែលសាតាំងកំពុងនាំពួកគេទៅ។
ដោយសារភាពវិស្វសន៍ចិត្ត ពួកគេបានចាប់យកអំណាចមួយដែលមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិ
ជីវរបស់ពួកគេដោយវិធីណាមួយឡើយ ហើយជាអំណាចដែលពួកគេមិនគួរអនុវត្ត។
ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានព្រះបន្ទូលថា ‘ខ្ញុំនឹងប្រឆាំងចំពោះ ប្រឆាំងចំពោះ
ប្រឆាំងចំពោះ’ មនុស្សនៅ Battle Creek និយាយថា ‘ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់
ព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺយើងនេះហើយ’ ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងប្រើប្រាស់វិស្វកម្ម
ចិត្តរបស់ពួកគេមិនគួរបានបន្តទេ
ហើយមិនគួរបានបង្កក្បាច់ឱ្យស្រស់ចិត្តរបស់ព្រះគ្មានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។»

Manuscript Releases, volume 13, 222.